

Tribuna Socialistă

ABONAMENTUL: Pe un an 40.— cor. Pe jum. de an 20.— cor. Pe un sfert de an 10.— cor. Abonamentul la mai multe exemplare pe un an 32.— cor. PENTRU STREINĂTATE: Pe un an 50 cor. (10 Dolari).

Organul Partidului Socialdemocrat din Ardeal, Banat și Ținuturile Ungurene.

Apare de două ori pe săptămână: Joi și Dumineca.

Orice scrisori și bani sunt a se trimite pe adresa: TRIBUNA SOCIALISTĂ, Sibiu, Strada Rosenanger Nr. 14. — Tot aici se primesc și reclame cu prețuri moderate. — Manuscrisele nu se înapoiază.

Internaționalismul nostru.

Nimic nu dovedește mai mult reaua voință și prostia celor ce vorbesc contra socialismului, decât faptul că suntem învinovați pentru internaționalismul nostru. Acum mai cu seamă, de când cu ieșirea din Consiliul Dirigent și din Marele Sfat, s'a început o discuție destul de aprinsă în jurul socialismului. Prin gazete, prin cărciume și prin societăți auzi mereu pe cei sfătoși spunând că socialismul internațional este contra naționalității, că socialistii fac cauză comună cu străinii, că prin urmare guvernul trebuie să ia măsuri împotriva socialistilor, cari periclitează interesele naționale.

Vorbe goale și constatări ieșite dintr-un creier de găină.

Partidul socialdemocrat al nostru a dovedit întru destul, dela Alba-Iulia încoace, că înțelege a-și face datoria față de interesele mari ale neamului. Singur acest fapt ar fi îndejuns spre a amuți pe toți cei cari vorbesc mereu, ca o moară stricată, despre primejdia internaționalismului socialist. Dar putem vedea chiar și în străinătate, cum puternicele partide socialiste de acolo, cu toate că sunt internaționaliste, lucrează cu tot dinadinsul și poate cu mai multă sinceritate decât partidele burgheze, precum și la tot cazul cu mai multă reușită decât ele, pentru națiunea lor. În Belgia, Vandervelde și Huysmans, șefii partidului socialist, sunt delegați oficiali ai țării la Conferința de pace, în Anglia partidul socialist totdeauna își are oamenii săi în guvern, în Germania, în Austria, partidul socialist are azi cuvânt hotărâtor la guvernarea țării, iar în Cehoslovacia, cu care România devine vecină și va trebui să trăiască în viitor în cele mai bune legături de prietenie, chiar și în această țară înainte de câteva săptămâni a fost numit un guvern curat socialist, al cărui ministru-președinte este fostul muncitor Tusar.

Toate acestea dovedesc că partidele socialiste de pretutindeni totdeauna se pun în serviciul nației lor, când au prilej și când li se cere așa ceva. Lumea cinstită și sinceră știe lucrul acesta, și dacă cu toate acestea unul sau altul ne numește „trădători de neam”, acesta este sau demagog defăimător în slujba clasei capitaliste, sau prost, uneori și una și alta. Dar fiindcă se vorbește așa de mult despre internaționalismul partidului so-

cialist, să vedem în ce constă acest internaționalism.

Partidul socialist este partidul clasei muncitoare. Clasa muncitoare dela orașe și dela sate, organizată în partidul socialist, pretutindeni luptă pentru desrobirea sa, pentru o nouă alcătuire socială, în care nimeni să nu fie nedreptățit și nimeni să nu trăiască din munca altora. *Acesta e scopul final, spre care merg toate partidele socialiste din lume.* Precum toți catolicii, fie ei români sau unguri, bulgari sau francezi, au o singură credință și toți se închină aceluiași Papa dela Roma, tot așa și partidele socialiste din fiecare țară, fără deosebire de neam, au o singură credință și un scop comun: desființarea nedreptului sistem capitalist de azi și înlocuirea lui cu o nouă rânduială, bazată pe dreptate. *Acest scop comun face partidele socialiste internaționale și nimic altceva.* Precum catolicismul este internațional, pentru că e propagat de diferite națiuni, tot asemenea și socialismul, având el aderenți la toate neamurile, a devenit internațional. *Internațional este deci totul ce există ca mișcare, ca tendință, ca idee la mai multe națiuni, sau la toate națiile.*

Prin urmare greșește cel ce pune de o parte „internațional”, iar de altă parte „național” ca ceva contrazicător, ce nu se potrivește, deoarece aceste două lucruri nu se contrazic. Antiteza (împotrivirea) naționalismului nu poate fi nicicând internaționalismul; din contră fără existența naționalismului nu poate exista internaționalismul. Antiteza dela „național” este „anațional” sau cosmopolit și nu internațional.

De altfel ideea internațională, ideea înfrățirii tuturor popoarelor din lume, este azi cea mai sfântă și cea mai morală idee ce preocupă omenirea. Căci internaționalismul universal, internaționalismul ce tinde să cuprindă masele largi ale tuturor națiunilor de pe globul pământului, este unicul care ne-ar putea garanta pacea și progresul.

Noi, socialistii români ținem la acest internaționalism și apărând chiar până la cuțit drepturile națiunii noastre față de orșicine, lucrăm pentru izbândă ideii izbăvitoare a internaționalismului adevărat, pentru biruința socialdemocrației internaționale.

O săptămână de agitație pentru „Tribuna Socialistă”.

Tovarăși! E mai bine de o jumătate de an de când foaia noastră se luptă cu mizeria. Poșta nu primea mandate și astfel abonații noștri cu miile au rămas în restanță cu abonamentul. Noi le-am trimis gazeta pe datorie, așteptând că odată se va deschide poșta și abonații își vor achita restanțele. Acum poșta s'a deschis și abia o parte foarte mică și-au înouit abonamentele.

În tot timpul acesta foaia noastră a avut de luptat cu scumpetea teribilă. Hârtia și tiparul s'au scumpit în fiecare lună, așa că azi facerea gazetei ne costă de patru ori mai mult ca anul trecut. Am luptat din răspuțeri cu mizeria, am sacrificat tot ce am avut, numai ca să scoatem foaia, ca voi tovarășii să nu rămâneți fără foaie socialistă. Acum am făcut o nouă sfortare și am scos-o de două ori pe săptămână, numind-o „Tribuna Socialistă”, ceea ce ne-a costat noui jertfe.

Acum noi nu mai avem de unde jertfi și, dacă voțiți ca foaia voastră să nu piară, săriți-i cu toții în ajutor. Toți abonații vechi să-și renoiască abonamentele și să mai câștige câte un nou abonat la „Tribuna Socialistă”.

În vederea acestui scop, comitetul executiv și administrația gazetei a hotărât începerea unei propagande mari în toate părțile. S'a stabilit ca săptămâna dintre 24—31 August să fie

Săptămână de agitație pentru „Tribuna Socialistă”.

În săptămâna aceasta fiecare tovarăș are datoria de a lucra și de a câștiga abonați la „Tribuna Socialistă”.

Indrumări

pentru înscrierile în listele electorale.

Se apropie alegerile. Peste câteva săptămâni poporul va fi chemat a-și alege deputații și senatorii, cari întruindu-se apoi la București, vor alcătui acolo Constituția, adică legea legilor României întregite.

E de cea mai mare însemnătate ca deputații și senatorii, cari vor fi aleși, să fie într'adevăr oamenii de încredere ai poporului, căci prin Constituția și legile ce le vor croi noiile corpuri legislative, soarta țării întregi se va hotărî într'un timp foarte îndelungat.

Alegerile acestea vor fi primele la noi, cari se vor face pe baza dreptului de vot universal, dându-se puțința ca fiecare cetățean să-și poată spune cuvântul la alegeri.

Trebuie știut însă că numai aceia vor putea vota, cari vor fi înscriși în listele electorale și vor primi certificat de alegător.

Autoritățile comunale, notarul și primarul sunt datori a conșcrie pe alegătorii din oficiu. Această conșcriere s'a încheiat însă la 15 August.

Dela 15 până la 25 August listele acestea vor fi afișate (puse spre vederea publicului) în cancelariile comunale pentru ca oricare cetățean cu drept de vot să le poată vedea și să controleze dacă el sau alți cetățeni îndreptățiți după lege au fost luați în listă sau nu.

Acum se poate întâmpla în foarte multe locuri cazul că primarul sau notarul n'a înscris pe cineva în listă. De aceea e datoria fiecărui cetățean a se îngriji el singur ca să nu piardă dreptul ce legea i-l dă.

În zilele dela 15 până la 25 August să-și caute fiecare dreptul său, căci mare păcat săvârșește dacă-l pierde.

În fiecare localitate unde sunt muncitori organizați să se constituie din secretarul organizației și alți patru membrii o comisie electorală, care să cerceteze listele, în oficiu, și să facă reclamațiile de lipsă, întrucât cineva a fost lăsat afară.

Cine are drept de vot ?

Ca să se știe acest lucru, iată cum glăsuște legea :

Drept de alegător au toți bărbații, cari până la 1 August 1919 au implinit 21 ani, apoi au avut cetățenia ungară și nu optează pentru cetățenia unui stat strein și :

- sunt născuți în teritoriile alipite în mod definitiv la România, sau;
- la 1 Ianuarie 1914 au avut apartinerea (competența) câștigată cu forme legale în una din comunele acestor teritorii, sau
- la 1 Ianuarie 1915 au avut domiciliu real (locuința) în una din comunele acestor teritorii și până la fixarea acestor liste au optat pentru cetățenia română sau
- sunt români născuți în alte teritorii și optează pentru cetățenia română și apartinerea în una din comunele acestor teritorii.

Toți aceștia vor fi alegători pentru Adunarea deputaților, iar cei cari la 1 August 1919 au implinit 40 ani vor avea drept de alegător și pentru Senat.

Pe baza acestor îndrumări, fiecare poate să-și caute dreptul și să explice și altora ce au de făcut.

Intrucât cineva ar avea lipsă de explicații mai amănunțite, să se adreseze la Secretariatul Partidului Socialdemocrat, Sibiu, str. Rosenanger 14, de unde i se va răspunde.

POLITICA

INTERNA

Amânarea alegerilor. Ziarele din București aduc știrea că guvernul va amâna din nou alegerile, cari ar fi să se ție la 15 Septembrie. Tot asemenea se anunță că guvernul Brătianu se va retrage, urmând la cârma țării un nou guvern, ale cărui prime acte de guver-

nare, va fi ridicarea cenzurei și a stărei de asediu, spre a se lăsa astfel puțința creierii unei opinii publice adevărate, care își va putea arăta voința liberă atunci când se vor lua hotărâri de cea mai mare însemnătate pentru țară.

Nu știm întru cât svonurile acestea sunt adevărate, însă ținem să spunem că nici noi nu ne putem închipui altă deslegare, decât numai amânarea alegerilor și ridicarea stării de asediu.

*

Impărțirea cercurilor electorale.

Cunoaștem acum legea pe baza căreia se vor face alegerile. Dar nu cunoaștem încă împărțirea circumscripțiilor electorale. Cerem ca Consiliul Dirigent să publice cât mai curând decretul despre arondarea cercurilor, cări nu se poate îngădui ca această împărțire să se aducă la cunoștință numai în momentul din urmă.

De altă parte aflăm că această împărțire se face în multe locuri — de pildă la Petroșeni — cu tendința vădită de-a nulifica influența muncitorimeii organizate. În tot județul Hunedorei singur cercul Petroșeni va fi constituit din 40—42 mii de suflete, pe când toate celelalte abia ajung la 23—26 mii. Așteptăm ca Consiliul Dirigent să desmințască aceste știri, dovedind că nu urmărește scopul de-a face din toată Valea Jiului un singur cerc electoral.

Va veni o zi când patronul, ridicându-se moralmente, va deveni lucrător printre lucrătorii desrobiți, când nu va mai fi salariu ci schimb de bunuri. Marea industrie, ca și vechea nobiltate, pe care o înlocuiește și pe care o imitează va avea și ea noaptea ei de 4 August.

Anatole France.

EXTERNA

în ziua când se hotără alipirea, fără condiții, a Transilvaniei, la patria-mumă, și ceva mai târziu, în ziua când d-nii Jumanca și Flueraș, au smuls aproape socialistilor din regat declarația aceea de principii favorabilă unității naționale de care avea atâta nevoie d-l Brătianu la Conferința păcii din Paris și de atunci încolo, mereu, în fiecare zi și la fiecare ceas cenzura făcea ravagii în presa de aci și în presa socialistă de dincolo.

Partidul social democrat al Ardealului, prin reprezentanții lui în Consiliul Dirigent, a tăcut și a înghițit totul, cu speranța că faimoasa colaborare de clasă se va schimba într-o bună dimineață din ciună, în muma, și pentru proletari. Ziua aceasta a venit în sfârșit! Dar nu așa cum o așteptau miniștrii socialiști din reacționarul Consiliu Dirigent. Suntem încântați!

Ce au scris ziarele despre eșirea socialistilor din Marele Sfat.

Ședințele Marelui Sfat și în special discuțiile ce au urmat acoto între partidul socialist și cel național, au avut o înrăurire binefăcătoare și asupra ziarelor dela noi, cari de altfel tânjenesc într-o moleșală destul de neexplicabilă. În urma ieșirii partidului nostru din Marele Sfat, toate ziarele au căutat a înregistra și comenta acest fapt, explicându-l fiecare după cum îl ajută priceperea și simțul său politic.

Dintre toate articolele acestea reiese unul al d-lui Ludovic Ciato, publicat în „Voia Poporului”, care dă dovadă de o vedere largă și de o pricepere perfectă a situației. D-l Ciato constată că s'a săvârșit o mare greșală din partea membrilor Marelui Sfat, cari au alungat afară pe socialistii din Marele Sfat, pentru că aceștia aveau alte păreri. Prin aceasta s'a făcut chiar o nedreptate, căci socialistii au dreptul de a ocupa loc în Sfat, grăind acolo și spunându-și părurile după cum știu și cred de cuvânt. Iar nedreptatea nu-i un leac, ci este venin, care va învenina raporturile dintre partide. După ce arată că, cazul acesta va ajunge și la cu noștința străinătății, care „ne va judeca” și „am pierde simpatia și sprijinul multor state”, deoarece „socialiștii sunt foarte tari în Anglia, Franța, Germania, Austria și Cehoslovacia”, — încheie cu un apel zicând: „Să nu i trimitem afară pe socialisti, ci să-i ținem lângă noi, să lucrăm alături pentru binele și fericirea țării...”

„Renașterea Română” a d-lui Goga, după ce constată că ieșirea socialistilor din Consiliul Dirigent și din Marele Sfat e regretabilă, pentru că Sfatul pierde o opoziție, care mai dădea oareșicare vioiciune discuțiilor și pentru că unele cercuri din străinătate ar putea vorbi despre intoleranța partidului național, — caută să dovedească, că această ieșire este mai nefavorabilă pentru interesele socialiste, deoarece partidul se lipsește în felul acesta de anumite „beneficii reale”, ce le aducea colaborarea. Constată mai departe că „gestul” acesta, ieșirea se poate atribui numai „inexperienței politice a fruntașilor partidului”, cari nu și-au dat seama de ce fac.

Putem spune d-lui Goga că să nu l doară capul nici cătuși de puțin de „interesele socialiste”. Când e vorba de așa ceva, credem că suntem mai în drept noi să stabilim ce este priincios și ce nu, cu toată „inexperiența” ce ne-o certifică d-l Goga cu atâta grațitudine.

„Patria” încearcă să arate că incidentul dela 2 August n'a fost provocat de intoleranța Marelui Sfat, ci zice că inșiși socialistii sunt de vină, pentru că nu și-au renegat principile. Frumoasă judecată! De altfel tot „Patria” constată că prea multă importanță s'a dat până acum socialistilor, cari nici nu pot fi recunoscuți ca partid, căci „între faptul că s'a stat cu ei de vorbă și într-o recunoaștere e foarte mare depărtare”.

...Aprecieri vrednice de un organ oficios al partidului național.

„Gazeta Transilvaniei” se ocupă într-un articol de fond cu „atitudinea socialistilor”, spunând că nu crede că adevăratele motive ale ieșirii socialistilor din Marele Sfat și din Consiliul Dirigent, ar fi de fapt cele două principii cunoscute, cari au fost înlăturate din reforma electorală. „Ni se pare — spune Gaz. Transilv. — că socialistii au căutat dinadins această ruptură, ca să aibă mână liberă în fața alegerilor”.

E liber orișicine a crede ce-i cade bine.

„Socialismul” din București scrie: „Ceeace s'a petrecut la Sibiu nu ne surprinde. Ne așteptam ca lucrurile să se petreacă astiel și ne place ce s'a făcut. Oriunde și oricând burghezia se poartă la fel, căci interesele ei de clasă îi dictează în această direcție.”

„Chemarea” din București ocupându-se și ea în articol de fond cu evenimentele dela noi, zice:

„Întâmplarea ne bucură strașnic. Camarazii din Transilvania vor învăța că, oricâte concesii ar face proletariatul păturilor „diriginte”, oricâte dovezi de naționalism ar da celor de sus, oricâtă apă democratică ar pune în vinul roșu și tare al socialismului, clasele stăpânitoare vor profita totdeauna de primul prilej binevenit ca să se scuture de o colaborare compromițătoare și de posibilitățile unui control veșnic insuportabil. Dacă este un partid, care a făcut servicii imense, în clipele cele mai grele ale consolidării naționale, Transilvaniei și României, dacă este un partid care a renunțat de bună voie la principiile stricte, la interesele, la năzuințele lui de clasă, partidul acela a fost fără pic de înșelăciune partidul socialist din Ardeal. Și

Mizeria.

„Gazeta Transilvaniei” scrie:
Prim-procurorul de pe lângă Tribunalul din Brașov ne a povestit următorul caz, foarte caracteristic pentru timpurile, în cari trăim:
— Zilele acestea a fost arestat un acord-deur de pian, cu numele Beranek. Cum rezultatul cercetării era de așa natură, încât prelungirea arestului nu mai era motivată, omul a fost pus pe picior liber. Spre marea mea uimire însă, deținutul cu ochii scăldați în lacrimi, cu mâinile împreunate spre rugă, mi-a cerut cu insistență, să-l țin și pe mai departe în arest.

— „Nam ce mânca, d-le procuror, și n'am nici locuință, căci mă ploaic în casă! Ținemă aici d-le procuror, voi munci, voi tăia lemne, voi lucra orice, dar nu mă da afară!”
— Firește, cu toată compătimirea, pe care o avem pentru bietul om, nu i-am putut împlini rugămintea.

Ziua următoare mă întâmpină în fața Tribunalului, acelaș om cu aceeaș cerere. A trebuit totuș să-l refuz și de astădată.

M'am gândit mult asupra acestui caz, neobișnuit de rar. Să prefere cineva arestul, aierului liber, acuma vara, era un fapt atât de ciudat și curios, încât nu-mi putea ieși din minte.

Ce va fi la iarnă, când combustibilul e așa de scump? Când în locul picurilor de ploaie se va strecura prin coperișul casei, zăpada cu fiorii ei de ghiață, când munca va fi mai grea, și poate și mai rău plătită? Ce va fi atunci?

Nu se vor afla oare zeci de Beranek, cari vor făptui crime numai de dragul arestului cu încălzire centrală, și alimentație bună?

Oamenii dela conducere ar putea învăța mult din acest caz. *Mephisto.*

ȘTIRI

— **Moartea lui Ernest Haeckel.** Din Jena vine știrea că marele filozof materialist german Ernest Haeckel a murit în etate de 85 de ani. După cum se știe Haeckel a fost un om de știință pozitivă și unul din constructorii filozofiei al materialismului. El a fost urmașul marelui genealogist englez Darwin, și a popularizat și purificat știința darwinistă. După francezul Lamarck și după Darwin, Haeckel a fost filozoful, care a descris originea omului și a animalelor. Lamarck a fost inițiatorul, Darwin descoperitorul și Haeckel popularizatorul originii omului din punct de vedere științific. Haeckel a fost pe lângă asta un liberucetător excelent, un dușman de moarte al ignoranței și prejudecilor. Dar la bătrânețe și-a pierdut și el cumpătul. Când a provocat Germania războiul mondial a căzut în greșala de a sta de partea ucigașilor și a îndemnat poporul la măcel. Pînă aceasta a stricat mult teoriilor sale. A stricat omenirii pe care întâi a servit-o și apoi i-a dat cu piciorul. Se vede că aci are dreptate *Voltaire* când zice: „Acele care în împrejurări critice nu și pierde capul, nu are ce pierde”.

— **Socialiștii belgieni ratifică tratatul.** Parlamentul belgian a discutat Vineri ratificarea tratatului de pace. Socialiștii belgieni au declarat că vor vota pentru ratificare pentru că vreau ca războiul să se stărească odată și pentru că speră că dorințele lor vor fi împlinite prin harta muncii prevăzută în tratatul de pace. Ei declară că nici un socialist belgian nu găsește prea grele condițiile de pace impuse Germaniei.

— **Induioșare.** Caracterizând dictatura lui Béla Kun ziarele arată, că un habsburg a trebuit să ceară de mâncare unei femei din popor. Și ziarul e induioșat. Pe vremea de mărire a habsburgilor se întâmplă contrariul: cerseau toate femeile din popor. Și nu se mai induioșă nimeni!

— **Rectificare.** În Numărul trecut în articolul „Reforma agrară în Marele Sfat” s'a strecurat o greșală de tpar: „numai d-l Bârseanu a spus-o și s'a declarat categoric dușmanul socializării pământului etc.” Declarația a făcut-o d-l I. Agărbiceanu iar nu d-l Bârseanu. Deci facem cuvenita rectificare.

— **Revizuirea tratatului de pace cu Austria.** Consiliul suprem interaliat după o nouă și minuțioasă dezbateră, a modificat dispozițiunile tratatului de pace cu Austria, în ceea ce privește modalitățile de protecțiune ale minorităților naționale din România și Ceho-Slovacia.

— **Partidul Socialist din România la alegeri.** Cu ocazia alegerilor cari vor avea loc în Septembrie, Partidul Socialist a pus următoarele candidaturi: La București: Gh. Cristescu, Toma Dragu, Ilie Moscovici, Alex. Oprescu, C. Popovici, Gh. Gh. Niculescu-Mizil, Gh. Teodorescu, Nicolae Bogdan, Th. Iordăchescu, Gh. M. Petrescu-Ghimpeț, D. Gănescu, I. G. Olteanu, Spiridon Calu, Petre Safta, Damian Bălinescu, R. Șelaru, Dumitru Popp, Nicolae Negoită, Paltin Păunescu, Alex. Pătrușescu, Mihail N. Niculae, Ilie Petrescu și Ioan Sion. La Covurlui: Ilie Moscovici, Al. Oprescu, Al. Costescu, N. Ionescu, D. Stoiculescu și C. Petrovici.

— **Socializarea electricității în Germania.** Camera a ascultat motivarea legii asupra socializării. Sămbătă începe discuția la prima lectură.

— **Sărbii luptă contra Munteneșului.** Guvernul sârbesc continuă să transporte material de războiu în Muntenegru, și trupe care sapă tranșee. Belgradul nu demobilizează, ci dimpotrivă continuă recrutările cu forță. Toți recruții cum ajung la front fac cauza comună cu populația munteneșeană răsculată. Familiile munteneșene din zona de luptă s'au refugiat la Scutari. Răscola în Muntenegru împotriva sârbilor ia proporții tot mai mari.

— **Groaznic accident de aeroplan.** Un triplan care se reîntorcea dela Milano la Veneția, lângă Verona, a căzut dela o înălțime de 1400 metri. Printre victime se aflau Cipriani, redactor șef la „Corriere della Sera”, Zanglieri, redactor la „Secolo”, Morgagni, director la „Gazetta della Sport”, Brini, redactor la „Sera” și Bizzi, directorul ziarului „Il Mondo”.

— **O notă a Austriei.** Guvernul din Viena prin o notă trimisă la Paris, aduce la cunoștință congresului de pace, că republica austriacă este împotriva alipirii unor ținuturi ungurești dacă această alipire nu este dorită pe populațiune, și alipirea nu se va decide prin plebiscit.

Vieța sindicală.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de secretar și a unui funcționar la „Uniunea muncitorilor în fier și metal” se escric un Concurs liber, la care au dreptul de a participa toți muncitorii în fier și metal dacă corespund următoarelor cerințe:

1. Să fie de 3 ani membru al Uniunii.
2. Să corespundă cerințelor agitatorice și de administrație.
3. Să cunoască limba română și maghiară în scris și cetit, cei cari cunosc și germană vor fi preferați.

Salariu lunar: pentru secretar 1400 cor., pentru un funcționar 1200 cor.; cererile pentru concurs sunt a se înainta cel mai târziu până la 20 August, la Comisia Generală a Sindicatelor, Sibiu, Str. Rosenanger 14.

Cei cari vor fi aleși vor trebui să-și ocupe postul cu 1 Septembrie.

Com. Gen. a Sind.

Redactor responsabil: IOSIF JUMANCA

Editor: TIRON ALBANI

Proprietatea Partidului Socialdemocrat din Ardeal și Banat.

Tiparul tipografiei W. KRAFFT, Sibiu, Str. Orșului 10.

Cenzurat de: Sublocot. Bucur.

Dentistul Munteanu

21-26 Sibiu, Strada Cisnădiei Nr. 28

Consultații: orele 8-12 și 2-5.